632/01

Den 12. november 2001 blev i sag nr. 55.397:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxx xxxxx

mod

Lærerstandens Brand-
forsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning til et søgsmål mod Det Sociale Nævn i Vestsjællands Amt.

Selskabet finder ikke, at omkostninger til sagens førelse afholdes med rimelig grund.

Den 2/11 2000 ansøgte klagerens advokat om retshjælpsdækning. Af den fremlagte stævning fremgår bl.a.: "PÅSTAND: Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgtes afgørelse af 29/2-2000 under j.nr. 1999… skal omgøres, således at sagsøger er berettiget til elektrisk kørestol. SAGSFREMSTILLING:. Sagsøger er uddannet folkeskolelærer. I februar 1988 blev sagsøger tilkendt mellemste førtidspension på baggrund af, at hun i 1975 og i 1982 var udsat for 2 bilulykker, hvorved hun hhv. pådrog sig og fik forværret en alvorlig piskesmældslæsion. På trods af, at sagsøger således har fået tilkendt førtidspension, har hun lige siden forsøgt at have tilknytning til arbejdsmarkedet. Således færdiggjorde sagsøger i 1991 cand. psyck.-uddannelsen. Sagsøger har særligt kendskab til integration af indvandrere i det danske samfund. Sagsøger har tillige efter, at hun blev tilkendt førtidspension, haft ansættelse i ... Kommune som værge for en flygtning. Den 4/4-1997 var sagsøger udsat for et røverisk overfald på en ferierejse i Madrid.

Sagsøger sad på toppen af en 8 til 10 meter høj trappe i Park de Retiro i Madrid, da hun bagfra blev skubbet af 2 taskerøvere. Ved skubbet, hvorved sagsøger blev slået bevidstløs, blev hun med voldsom kraft 'skubbet ud i den frie luft' og faldt herefter i et frit fald 4 til 6 meter, indtil hun ramte granittrinene på trappen og herefter faldt yderligere 3 til 4 trin ned ad trappen. Idet sagsøger som sagt var blevet slået bevidstløs, faldt hun som 'dødvægt'. Det bemærkes, at der er tale om en meget stejl trappe med ca. 1/2 meter høje og smalle trin. Sagsøger blev ved faldet svært kvæstet. Sagsøger blev behandlet på skadestue i Madrid uden, at der blev fundet brud. Herefter blev sagsøger udskrevet, og måtte dagen efter selv sørge for hjemtransport til hospitalsbehandling i Danmark. Efterfølgende blev der fundet 10 brud forskellige steder på kroppen. Som bilag 1 vedlægges sagsøgers notat af 9/12-1998 vedrørende symptomer. I notatet er angivet henvisninger til de undersøgelser ved speciallæge, som sagsøger har gennemgået i forbindelse med konstatering og behandling af skaderne. Den omfattende personskade har indtil videre ikke medført, at sagsøger er blevet tilkendt en forhøjelse af sin pension. Sagsøger ønsker om muligt på ny at få en tilknytning til arbejdsmarkedet efter ulykken. Sagsøger er i dagligdagen handicappet af kun at kunne gå ganske korte afstande og kun, hvor der er mulighed for at finde støtte ved pludseligt ildebefindende. Det vil sige, sagsøger har reelt kun mulighed for gå omkring i eget hjem. Det er derfor af meget væsentlig betydning for sagsøger, at hun har mulighed for en elektrisk kørestol, så hun kan komme omkring uden at skulle have en hjælper med sig. Sagsøger har af Holbæk Sygehus fået stillet en manuel (ikke elektrisk) kørestol til rådighed. Der er tale om et midlertidigt lån, indtil bevilling af elektrisk kørestol fra kommunen foreligger. Der er tale om en ældre meget umagelig model, som kræver at blive betjent af en hjælper. Sagsøger er ikke selv i stand til at betjene den manuelle kørestol (skubbe stolen fremad), idet sagsøgers arme har en meget nedsat funktionsevne, hvilket ligeledes var medvirkende til den oprindelige førtidspensionering. Som bilag 2 fremlægges lægelig udtalelse fra overkirurg dr. med. K.L., hvoraf det fremgår, at sagsøger kun kan bære ca. 1-1½ kg. Som følge heraf er betjening af manuel kørestol umuliggjort. … Den 15/8-1997 indgav sagsøger klage til Vestsjællands Statsamt, Det Sociale Ankenævn vedrørende blandt andet afslag på elektrisk kørestol. Som bilag 13 fremlægges skrivelse af 10/2-1998 fra Ankenævnet, hvor kommunens afgørelse stadfæstes. Som begrundelse for afslaget anføres: 'Der er vedrørende elektrisk kørestol lagt vægt på, at De har mulighed for at bevæge Dem rundt ved egen hjælp, og at De er indstillet til yderligere træning og behand-

ling på Gigthospitalet i Skælskør. De opfylder således ikke betingelserne om en varig nedsat eller manglende funktionsevne, der nødvendiggør anvendelse af elektrisk kørestol.' … er det sagsøgers opfattelse, at kommunen har sat skøn under regel, således at man af økonomiske årsager ikke blot i hendes eget tilfælde men som generel regel tilsidesætter borgernes rettigheder i henhold til Sociallovgivningen for at spare penge på budgettet. **Anbringender.** Det gøres gældende,

- at sagsøger efter sit ulykkestilfælde opfyldte behovskriteriet i den dagældende Bistandslovs § 58 og nu opfylder behovskriteriet i Lov om social service § 97, således at sagsøger er berettiget til støtte til en eldreven kørestol.

Til støtte herfor gøres det gældende,

- at en eldreven kørestol i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af sagsøgers nedsatte funktionsevne.

Endvidere gøres det gældende,

- at elektrisk kørestol er nødvendig for, at sagsøger kan udøve et erhverv.

Det gøres i relation hertil særskilt gældende,

- at sagsøger alene er tilkendt mellemste førtidspension, og at det således forudsættes, at sagsøger er i besiddelse af restarbejdsevne.

Endvidere gøres det gældende,

- at sagsøger konkret har haft/har mulighed for at modtage arbejde, såfremt hun bliver mobil i kraft af elektrisk kørestol.

Det gøres gældende,

- at sagen har været fejlbehandlet, idet ... Kommune ved sin vurdering af ansøgningen har lagt afgørende vægt på udtalelse fra lægekonsulent, som ikke er specialist i de sygdomme, som sagsøger lider af.

Endvidere gøres det gældende,

- at hverken lægekonsulenten eller øvrige sagsbehandlere hos kommunen har inddraget det fulde lægelige materiale i afgørelsen.

På den baggrund gøres det gældende,

- at ... Kommune ikke har overholdt de krav til saglighed i forvaltningen, der kan stilles efter Forvaltningsrettens almindelige regler.
- at ... Kommune af økonomiske årsager har sat skøn under regel.

Det gøres ligeledes gældende,

- at sagsøgte ikke har overholdt Forvaltningsrettens almindelige regler, idet sagsøgte uden yderligere indhentelse af lægelig bistand ligeledes har lagt ... Kommunes lægekonsulents udtalelser til grund for afgørelsen."

Med sagen fulgte adskillige bilag, som nævnet har gennemgået.

Ved skrivelse af 10/11 2000 fremsendte advokaten kopi af brev af 15/8 2000 Fra Vestsjællands Statsamt. Af denne skrivelse fremgår bl.a.: "Ved skrivelse af 30. juni 2000 har Den Sociale Ankestyrelse anmodet det sociale nævn om at besvare den henvendelse, De den 1. maj 2000 telefonisk har rettet til ankestyrelsen om nævnets afgørelse om afslag på en el-kørestol. Det fremgår af ankestyrelsens ovennævnte skrivelse, **at** De har anført, at borgmesteren mangler hjemmel til at sige, at De kun må rette skriftlig henvendelse. Endvidere har De anført, **at** De har tilkendegivet at De ved, at alle relevante lægeerklæringer ikke har været medtaget af kommunen i sagen. Videre har De anført, **at** der ikke er skønnet, at De kan bruge kørestol på arbejde. De har senere rettet telefonisk henvendelse af 8. juni 2000 til Ankestyrelsens kontor og anført, **at** nævnet har foretaget et forkert skøn over, hvad kørestolen skal anvendes til, ligesom De har stillet forvaltningsretlige spørgsmål om, hvor sagen har været vurderet. Det sociale nævn har i sit møde den 14. august 2000 truffet følgende: A F G Ø R E L S E Det sociale nævn må afvise at behandle Deres klage over, at kommunens borgmester har henvist Dem til at rette skriftlig henvendelse i sagen. Nævnet finder ikke grundlag for i øvrigt at tage sagen under fornyet realitetsafgørelse. Begrundelsen for afvisningen er, at der ikke er tale om en af kommunen truffen afgørelse, som i henhold til retssikkerhedslovens § 44 stk. 1 kan indbringes for det sociale nævn. Der er ved afgørelsen om ikke at tage sagen under fornyet realitetsbehandling lagt til grund, at der ikke ses oplyst om forhold, som ændrer ved grundlaget for nævnets tidligere afgørelse i sagen. Der er vedrørende Deres påstand om, at ikke alle relevante lægeerklæringer har været medtaget af kommunen i sagen lagt vægt på, hvad kommunens lægekonsulent i den sag, hvori nævnet traf afgørelse af 26. juni 2000 (nævnets j.nr. 2000-611/9) har anført om, at han har læst samtlige lægelige akter i sagen, og at disse har indgået i hans vurdering. Nævnet må vedrørende Deres bemærkninger om, at nævnet har foretaget et fejlagtigt skøn over, hvad kørestolen skal anvendes stil, henvise til, at sag om kørestol er meget fyldigt belyst, herunder via skrivelser og bilag, som De har fremsendt til sagen, og at nævnets afgørelse er ba-

seret på, hvad der i sagen er angivet om Deres funktioner, herunder at De ikke aktuelt er i job uden at muligheden for senere erhvervstilknytning dermed kan anses for udelukket. Nævnet har imidlertid bl.a. særligt lagt vægt på, at der ifølge vurderingen fra kommunens side og nævnets lægekonsulent ikke er et aktuelt behov for en kørestol. afgørelsen er endelig, og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Den sociale ankestyrelse kan dog optage en sag til behandling, hvis styrelsen finder, at sagen har principiel eller generel betydning. Anmodning til ankestyrelsen om optagelse af sagen indgives inden 4 uger efter modtagelsen af denne skrivelse til det sociale nævn. Nævnet videresender herefter klagen sammen med sagens øvrige akter til ankestyrelsen. Retsgrundlag anvendt ved afgørelsen: Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, § 44 stk. 1. Det fremgår heraf, at det sociale nævn behandler klager over afgørelser, der er truffet af kommunen og amtskommunen i det omfang det er fastsat i loven."

Selskabet meddelte i skrivelser af 21/12 2000 til advokaten, at der ikke kunne bevilges retshjælpsdækning til sagen. Af skrivelsen fremgår: "Vort medlem har fået afslag på en el-kørestol af kommunen og dette er fastholdt af Det Sociale Nævn. Den sociale Ankestyrelse har ikke skønnet at sagen var principiel eller generel og har afvist at behandle klagen over Det Sociale Nævns afgørelse. Vi tillader os at henvise til betingelserne for retshjælpsdækning § 2 stk. 3 hvoraf fremgår, at selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Af betingelsernes § 5 stk. 1 fremgår det, at forsikringen ikke dækker omkostninger som ikke er afholdt med rimelig grund. På det foreliggende grundlag finder vi ikke, at sagen er rimelig at føre henset til ovenstående. Vi kan derfor desværre ikke give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning. Skulle en eventuel dom give vort medlem overvejende medhold, beder vi Dem venligst rette henvendelse hertil, hvorefter vi vil revurdere vores stillingtagen."

I sagen er ligeledes fremlagt svarskrift af 18/4 2001 fra Kammeradvokaten. Af dette fremgår bl.a.: "PÅSTAND: Principalt: Frifindelse. Subsidiært: Hjemvisning til fornyet behandling ved de administrative myndigheder. SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING: Også forud for overfaldet den 4. april 1997 ansøgte sagsøger om støtte til en kørestol. Støtte til kørestol blev ikke bevilliget, jf. ... Kommunes afgørelse af 25. oktober 1996 (bilag 8, side 6).

... Kommune var den 12. maj 1997 på hjemmebesøg hos sagsøger. På baggrund heraf udfærdigede ... Kommune en hjemmebesøgsrapport af 99. maj 1997 (bilag 5), der blev godkendt af sagsøger. Det fremgår blandt andet heraf : '*Som det er nu låner hun en højrygget kørestol, som hun så kan flytte med sig omkring. Det handler ikke om køreegenskaberne, men om siddekomforten*' Den 21. juli 1997 traf ... Kommune på ny afgørelse (bilag 6) om, at sagsøger ikke skønnedes at have behov for en kørestol. Den 15. august 1997 ankede sagsøger ... Kommunes afgørelse til sagsøgte. Den 10. februar 1998 (bilag 6) stadfæstede sagsøgte ... Kommunes afgørelse. Af lægeerklæring af 16. marts 1998 (bilag 16) fra sagsøgers egen læge K.K. fremgår blandt andet følgende om sagsøgers funktionsniveau: '*røntgen af ve. underarm optaget på Sæby sygehus 020597. Korrekt anatomisk stilling og callusdannelse…..der er som det ses efter sådanne frakturer ikke fuldstændig normal bevægelighed i håndleddet, bevægelsesindskrænkningen er dog ikke af afgørende betydning for næsten normalfunktion af håndleddet*' '*Gang og balance: Patienten ankommer i kørestol, klæder sig selv af og på siddende i kørestolen, rejser sig ved egen hjælp og går frit rundt i lokalet med lidt bredsporet gang. Opfordret til at gå på en ret linie; med den ene fod foran den anden, lykkedes det patienten at gå uden støtte med normal bevægelse af underekstremiteterne, idet afstanden mellem fødderne dog er ca. en fodlængde. Patienten falder ikke til nogen af siderne, har normal medsving af armene og kan skifte retning pludseligt....Patientens reaktioner i de gennemførte tests giver ikke sikre holdepunkter for en somatisk lidelse.*' '*Patienten synes i det hele så voldsomt sygdomsoptaget, at det samlede billede antyder psykisk lidelse, som patienten ikke selv kan erkende*'. I skrivelse af 7. september 1998 (bilag 19) anmodede sagsøger om genoptagelse af sagen. Af funktionsbeskrivelse 30. juli 1999 udarbejdet af specialchef, overlæge A.N., Holbæk Sygehus baseret på sagsøgers indlæggelse Holbæk Sygehus fra den 23. november til den 4. december 1998 (bilag 22) fremgår blandt andet følgende: '*Jeg har i min vurdering taget udgangspunkt i patientens funktionsniveau og det forhold, at jeg ikke mener, at det kan bedres yderligere gennem lægelig behandling .... Samtidig har jeg også lagt vægt på, at jeg anbefaler tildeling af manuel kørestol, idet patienten bevarer fysisk aktivitet.*' ... Kommunes lægekonsulent B.C. udtalte til brug for sagen (bilag 29) blandt andet følgende: 'Der er kommet svar fra A.N. af 30.07.99. Denne har ikke kunnet angive specifik neurologisk lidelse, der kan betinge brug af kørestol ej heller manuel kørestol. Jeg mener stadig, der er kontraindikation for anvendelse af kørestol set i lyset af hendes osteoporose. Hendes pro-

blematik med kronisk smerte syndrom mener jeg må bør løses på anden relevant måde'. Den 10. september 1999 (bilag A) afslog ... Kommune at imødekomme anmodningen, idet sagsøger fortsat ikke fandtes at have behov for en kørestol. I skrivelse af 22. september 1998 klagede sagsøger til sagsøgte over kommunens, afgørelse. I forbindelse med ... Kommunens revurdering af afgørelsen henviste ... Kommune sagsøger til specialundersøgelser hos speciallæge i psykiatri K.O.H. (bilag 25) og behandlende neurolog på Rigshospitalet (bilag 26). I skrivelse af 14. november 1999 (bilag 27) meddelte K.O.H., at han ikke kunne gennemføre undersøgelsen af sagsøger, blandt andet fordi sagsøger ikke ville give tilladelse til fremsendelse af sagens akter (bilag B). I skrivelse af 24. november 1999 (bilag 28) meddelte overlæge J.V., Rigshospitalet, at Rigshospitalet ikke kunne imødekomme anmodningen om en speciallægeundersøgelse af sagsøger, og at Rigshospitalet ikke kunne opgive helbredsmæssige oplysninger om sagsøger, idet sagsøger ikke havde givet samtykke til udlevering. ... Kommune sendte herefter sagen til sagsøgte. Den 29. februar 2000 stadfæstede sagsøgte ... Kommunes afgørelse (bilag 36). Sagsøger ankede sagsøgtes afgørelse til Den Sociale Ankestyrelse. Den Sociale Ankestyrelse afviste ved skrivelse af 25. april 2000 (bilag C) at behandle sagen, da sagen ikke fandtes at være principiel eller af generel betydning. Følgende fremgår af speciallæge i neurologi B.R.-H.'s speciallægeerklæring af 18. april 2000 (bilag D): '*57-årig kvinde med ukarakteristiske balanceproblemer og kronisk smerteproblematik efter adskillige traumer med bevægeapparatet fra årene 1965 til 1997. Symptomerne peger ikke på nogen specifik ætiologi, og der findes ikke ved den objektive neurologiske undersøgelse sikre udfald. Man må derfor stille sig tvivlende overfor om en elektrisk kørestol radikalt vil ændre undersøgtes erhvervsevne, der i den aktuelle situation vurderes til reduceret mere end 2/3.*' Den 1. maj 2000 rettede sagsøger telefonisk henvendelse til Den Sociale Ankestyrelse og gjorde indvending imod styrelsens afgørelse. Den Sociale Ankestyrelse anmodede i skrivelse af 30. juni 2000 (bilag 37) sagsøgte om at tage stilling til sagsøgers indvendinger. Den 15. august 2000 (bilag E) traf sagsøgte afgørelse om, at der ikke var grundlag for på ny at realitetsbehandle, sagen. ANBRINGENDER: Til støtte for frifbindelsespåstanden gøres det gældende, at sagsøgtes afgørelse af 29. februar 2000 (bilag 36) er korrekt, og at der ikke er grundlag for at tilsidesætte den ved afgørelsen foretagne vurdering af, at sagsøger ikke havde behov for en elektrisk kørestol, jf. lov om social service § 97, stk. 1. Afgørende for at få støtte til hjælpemidler, herunder en elektrisk kørestol, er en vurdering af, om ansøgerens fysi-

ske eller psykiske funktionsevne er varigt nedsat, samt en vurdering af om hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet, eller er nødvendig for, at den pågældende kan udøve et erhverv, jf. lov om social service § 97, stk. 1. Sagsøgtes afgørelse er truffet under medvirken af rådgivende speciallægekonsulent, speciallæge i intern medicin, embedslæge I.H.J. Der skal derfor foreligge et sikkert grundlag for at tilsidesætte sagsøgtes afgørelse. Sagsøger har bevisbyrden og har ikke ført bevis for, at der er et sådant sikkert grundlag. Det gøres gældende, at der ikke er lægelig indikation for anvendelse af elektrisk kørestol. Både sagsøgers egen tidligere læge J.M. (bilag 5), overlæge A.N. (bilag 20 og 2.2), ... Kommunes lægekonsulent (bilag 29 og 32) og sagsøgtes lægekonsulent (bilag 36) har vurderet, at sagsøger ikke havde behov for en elektrisk kørestol. ... Kommunes lægekonsulent vurderede endog, at brug af kørestol var direkte kontraindiceret, da sagsøger lider af osteoporose, og derfor har brug for fysisk aktivitet. Det fremgår af sagen, at sagsøger er i stand til i et vist omfang at gå (bilag 5 og 16), og der foreligger ikke oplysninger, som kan bekræfte, at sagsøger ikke kan løfte mere end mellem 1-1½ kg med venstre arm. Sagsøgers problemer med at sidde på en almindelig stol nødvendiggør ikke en elektrisk kørestol. Det gøres endvidere gældende, at sagsøger ikke på afgørelsestidspunktet var i beskæftigelse, og at støtte til en elektrisk kørestol ikke er nødvendig for, at sagsøger eventuelt senere vil kunne udøve et erhverv. Det gøres endeligt gældende, at der ikke i øvrigt foreligger omstændigheder, der kan godtgøre, at sagsøger havde behov for en elektrisk kørestol. Såfremt retten måtte finde, at sagsøgers afgørelse lider af forvaltningsprocessuelle mangler, gør sagsøgte gældende, at sagen i overensstemmelse med sagsøgtes subsidiære påstand, skal hjemvises til fornyet behandling hos de administrative myndigheder. Det bestrides dog, at sagsøgtes afgørelse er behæftet med forvaltningsprocessuelle mangler. Det bestrides endvidere, at ... Kommunes afgørelse er behæftet med sagsbehandlingsfejl, og at eventuelle fejl i øvrigt er uden betydning for sagen, idet sådanne eventuelle fejl vil være repareret ved sagsøgtes behandling af sagen. Endelig bestrides det, at bilag 16 er lægeerklæring fra sagsøgers tidligere læge J.M., idet det fremgår af blandt andet bilag 17, at sagsøger skiftede læge den 1. januar 1998. Sagsøger opfordres (A) til helt præcist: at beskrive på hvilken måde sagsøger i sin dagligdag samt i sine erhvervsmuligheder, vil blive afhjulpet ved anvendelse af en elektrisk kørestol. Sagsøger opfordres (B) endvidere til at oplyse, hvilke konkrete tilbud om arbejde sagsøger har måttet sige nej

til. Sagsøger opfordres (C) desuden til at fremlægge journal fra egen læge fra 1. januar 1995. Derudover opfordres (D) til at fremlægge journal vedrørende undersøgelserne på Rigshospitalet, Neurocentret, samt eventuelle lægeerklæringer herfra."

Endelig er der i sagen fremlagt advokatens replik af 11/6 2001, hvoraf bl.a. fremgår: "SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING: Det bemærkes, at det som udgangspunkt betragtes som irrelevant, at sagsøger forud for overfaldet den 4/4-1997 havde ansøgt om en kørestol, idet denne sag under alle omstændigheder skal behandles ud fra det forhold, at hun efterfølgende pådrog sig væsentlige mén efter overfaldet. Det bemærkes dog for en god ordens skyld, at sagsøger i 1982 havde været udsat for en bilulykke, og hun havde smerter i ryggen, som gav problemer med at sidde lodret (en scanning i november 1996 viste, at den nederste diskusskive i lænden var tømt). … Ad sagsøgtes opfordring C bedes sagsøgte om at oplyse for hvilken periode, journal ønskes fremlagt, og sagsøgte opfordres til at oplyse, hvorfor journal ønskes fremlagt i dette omfang. Ad sagsøgtes opfordring D skal det oplyses, at sagsøger finder, at denne sag drejer sig om fysisk sygdom. Sagsøgte opfordres til at redegøre for, hvilken undersøgelse det drejer sig om."

I klageskrivelsen til nævnet af 8/3 2001 har klagerens advokat anført, at klageren er alvorligt syg og har behov for kørestol. Advokaten har gjort gældende, at det er rimeligt, at klageren på den lægelige baggrund fastholder sit krav og derfor har anlagt retssag.

Selskabet har i skrivelse af 2/4 2001 til nævnet bl.a. bemærket, at klageren har afvist, at sagens akter sendes til en speciallæge i psykiatri. I skrivelsen hedder det videre: "På foranledning af Ankenævnets henvendelse har vi gennemgået sagen på ny, men har ikke fundet anledning til at ændre vores afgørelse. Vi finder, at der allerede nu eksisterer et rimeligt omfattende bilagsmateriale, herunder oplysninger indsendt af medlemmet selv, der gør, at man har kunnet træffe en velbegrundet afgørelse. Vi kan således ikke umiddelbart se, hvilke yderligere oplysninger en eventuel retssag ville kunne frembringe, der skulle berettige til et forhåndstilsagn. Samtidig har vort medlem tabt sagen i samtlige offentlige instanser, da det vurderes, at en kørestol vil medføre en forværring af hendes fysiske tilstand. Vi finder således ikke, at omkostninger til en retssag mod Det sociale Nævn vil blive afholdt med rimelig grund jfr. § 5, stk. 1 i betingelserne for rets-

hjælp. Det skal i den forbindelse bemærkes, at selskabet jfr. § 2, stk. 3 i betingelserne for retshjælp både har ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Vi må på det foreliggende grundlag derfor fastholde vort afslag om, at meddele forhåndstilsagn til førelse af den pågældende sag."

Advokaten har hertil i skrivelse af 11/6 2001 til nævnet bemærket: "Min klient har ikke afvist at komme til konsultation hos psykiater, men min klient har meddelt kommunen, at hun ikke finder det relevant at fremsende alle sagens akter, 500 til 800 sider papir til psykiater, jfr. mine bemærkninger i replikken. Jeg bemærker i den sammenhæng, at min klient har så rigelig dokumentation for, at hun er fysisk syg, og at kommunens insinuation om psykisk sygdom virker uden begrundelse. For så vidt angår manuel kørestol kontra elkørestol, er min klient på grund af svækkelse i armene ikke i stand til at benytte manuel stol. Jeg bemærker, at min klient ikke søger elkørestol til brug indendørs men til udendørs brug. … Jeg bemærker, at efter dommen U 2000 645 H (Højesteretsdom af 22/12-1999), er der givet langt videre adgang end tidligere til, at domstolene kan foretage prøvelse af forvaltningsretligt skøn indenfor det sociale område."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?** … 3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand. … **§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?** 1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagens omfattende akter og finder, at omkostninger til sagens førelse ikke vil være afholdt med rimelig grund. Nævnet har herved særlig bemærket, at det ikke findes godtgjort af advokaten, at eventuelt yderligere oplysninger vil føre til, at retten vil nå frem til en afgørelse, som er anderledes end den af Det Sociale Nævn truf-

ne. Nævnet har endvidere bemærket, at selskabet i skrivelse af 21/12 2000 til advokaten har anført, at man vil revurdere sin stillingtagen, såfremt klageren ved en eventuel dom får overvejende medhold.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard